

Barbara Buczek-Płachtowa, Dorota Partyka, Bolesław Kobielski

Warszawa - Zamek Królewski. Strefa V

Informator Archeologiczny : badania 6, 272-273

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

doprowadzającej wodę do fosy miejskiej. Odsłonięto znaczne partie tej konstrukcji ujawniając detale konstrukcji stawiadeł oraz poziom upadowy jazu. Śluzą ta datowana jest m.in. grotem beitu.

WARSZAWA-ZAMEK KRÓLEWSKI
Strefa V

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Buczek-Płachtowa, przy udziale Doroty Partyki i Bolesława Kobielskiego. Finansował Urząd Konserwatorski m.st. Warszawy. Drugi sezon badań. Zabudowa przed fazą wazowską - XV do XVII wieku.

Badania stanowiły kontynuację prac ubiegłorocznych i obejmowały teren położony między narożnikiem północno-zachodnim Zamku, a Wieżą Zegarową, przed jego zachodnią elewacją. Miały dać odpowiedź na dwa pytania:

- a/ jaki był pierwotny/gotycki/ poziom użytkowy odsłoniętych tu piwnic budynku Sądów Ziemskich,
- b/ jaka była komunikacja w ich wnętrzu.

Wiadomości te były potrzebne do projektu odbudowy obiektu. Wykop założono wewnątrz piwnic po osi wschód-zachód, od wewnętrznej elewacji zachodniego muru budynku gotyckiego, do zewnętrznej elewacji zachodniej ściany zamku. Wykop ten był również poprzeczny do gotyckiej ścianki działowej.

W czasie eksploracji potwierdziło się istnienie posadzki ceglanej, zasygnalizowane w ubiegłym roku, na głębokości 20,10 m. Towarzyszyła jej duża ilość materiału ceramicznego / zwłaszcza liczne ułamki ceramiki polewanej/.

Poniżej posadzki wystąpiło dużo ceramiki siwej i polewanej, oraz kości zwierzęcych. Wydobyto duże ilości półfabrykatów i pociętych odpadków kości zwierzęcych pochodzących prawdopodobnie z produkcji oprawek.

Na głębokości 19,90 m odsłonięto silnie rozłożoną drewnianą podłogę, położoną bezpośrednio na jasnej calcowej glinie. Był to z całą pewnością poziom budowlany, a równocześnie pierwszy poziom użytkowy. Na głębokości około 20,20 m, w pobliżu odsłoniętego w ścianie działowej przejścia między pomieszczeniami, znaleziono deski, robiące wrażenie pozostałości po drzwiach. Śluzność wniosku potwierdzają znalezione wraz z nimi ćwieki żelazne, antaba, skobel, fragmenty okuć oraz klucz.

Ponadto pełniono nadzory archeologiczne przy pracach budowlano-ziemnych, w rejonie zachodniej elewacji Zamku. Wydobyto duże ilości materiału zabytkowego o różnej chronologii.

WARSZAWA-ZAMEK KRÓLEWSKI
pod północno-zachodnim
narożnikiem Sali Rycerskiej
Strefa X, wykop 1

Muzeum Historyczne
m. st. Warszawy

Badania prowadziła mgr Lidia Eberle.
Finansowało Muzeum Historyczne m. st.
Warszawy. Drugi sezon badań. Fosa, kon-
strukcje drewniane-parkan koszowy /XIV w./.
Zabudowa przedwazowska / 1 poł. XVI w./.

Fosa. Odsłonięte w ubiegłym sezonie warstwy drewna w partii północno-zachodniej / dz. VWUT/ znalazły kontynuację w partii centralnej i południowo-wschodniej wykopu. Zostały one zidentyfikowane, jako okładzina zbocza fosy. Fosę założono w naturalnym obniżeniu terenu, odpowiednio uregulowanym przez ścinanie, podsypanie piaskiem z zawartością kulturową i drewnem, obecnie silnie rozłożonym. Fosa funkcjonowała do końca XIV wieku. Teren stopniowo zasypano warstwami śmietnikowymi m. in. w partii południowo-wschodniej wyrównano warstwą polepy. Rysujące się nadal zagłębienie zamknięto parkanem koszowym ustawionym zgodnie z kierunkiem przebiegu skarpy wiałanej. Słupy pionowe parkanu, wpuszczane w belkę / szer. 35 cm, grubość zachowana ok. 8 cm/ przeplecione były grubymi gałęziami. Relikty parkanu odsłonięto na odcinku długości 5,20 m.

Z warstw zasypiskowych fosy wydobyto duże ilości ceramiki późnośredniowiecznej, fragmenty silnie skorodowanych przedmiotów metalowych, kości zwierzęcych, skorup jaj.

Zabudowa przedwazowska. Do zabudowy przedwazowskiej z 1 połowy XVI wieku należą dwie budowle. Z budowli wcześniejszej zachowały się fundamenty dwóch filarów o przekroju ok. 1,60 m usytuowanych na osi północ-południe, w odległości 2 m od siebie. Oba filary zostały zbudowane w wąskim wykopie z gruzu ceglanego, zalanego wapienną zaprawą. W 2 połowie XVI wieku filar pozostał przecięty ścianą nowej budowli / opis w sprawozdaniu z badań 1972 r. stanowisko X, wykop 3./.

Do filaru północnego w 1 połowie XVI wieku dostawiono inną budowlę / zajmującą obecnie centralną partię wykopu/ dotychczas niezidentyfikowaną tzw. "golem".